

РЕШЕНИЕ

№ 4565

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **3839** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на С. Р. Ш., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу Решение № 829 от 06.12.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т.4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон, немотивиран и постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Оспорва се изводът на административния орган, че не са налице материалноправни предпоставки за предоставяне на закрила на чужденеца. Твърди се, че за жалбоподателя съществува заплаха за живота, тъй като в И. е бил заплашван от близките на неговия съдружник, който е загинал, в резултат от взрив в магазина, който е притежавал съвместно с жалбоподателя. Твърди, че взривът е бил вследствие на отказ да заплатят откуп. Според жалбоподателя, административният орган не е проучил достатъчно както данните относно личната му история, така и обстановката в страната на произход, при което е достигнал до неверния извод за липса на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. По отношение ситуацията в страната на произход, административният орган се е позовал на изготвена от него справка, като не е взел предвид известните на агенцията факти от докладите на

ВКБООН. Обстановката в И. според жалбоподателят е преценена едностранчиво и не е съобразена с разпоредбата на чл. 15, б. „в” от директива 2004/83/ЕО. В тази връзка твърди, че е допуснато нарушение на чл. 72, ал.2 от ЗУБ, съгласно която норма, ако молителят е положил достатъчно усилия да обоснове молбата си за закрила и е дал задоволително обяснение за липсата на доказателства, изложеното се приема за достоверно, а липсата на достатъчно доказателства за преследване не може да обоснове отказ за предоставяне на статут. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение.

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата, като неоснователна, като изразява искане същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че С. Р. Ш. е [дата на раждане] в Б. - И., гражданин на И., народност – кюрд, вероизповедание – мюсюлманин – сунит.

Производството пред Държавната агенция за бежанците при МС е открито с молба рег. № УП 14/29.03.2012г. на ДАБ при МС за предоставяне на статут. В интервю от 29.03.2012г. чужденецът е заявил, че е напуснал И., защото през ноември 2011г. магазинът, който е притежавал съвместно със съдружник е бил взривен, като при взрива е загинал съдружникът му и работник в магазина.

С решение № ДП-24 от 22.06.2012г. е образувано производство за предоставяне на статут по ЗУБ на основание чл.67в, ал.1 ЗУБ и чл.13 от Регламент № 343/2003 на Съвета. В интервю от 20.07.2012г. С. Р. Ш. потвърждава, че е напуснал И., защото съдружникът му е бил убит в резултат от взрив в притежавания от двамата магазин за хранителни стоки и алкохол. Заявява, че преди взривяването на магазина е получавал заплашителни писма с искане за заплащане на рекет.

В интервю от 29.08.2012г. чужденецът заявява, че причината да напусне И. е, че се страхува за живота си, тъй като е заплашван от роднините на съдружника му, загинал при взривяване на притежавания от двамата магазин. Причина за заплахата е, че роднините на съдружника му го обвиняват за смъртта на последния, тъй като в магазина се е продавал алкохол. Потвърждава, че преди взривяването на магазина е получавал заплашителни писма с искане за заплащане на откуп. Твърди, че след смъртта на съдружника му той и семейството му са били заплашвани неколнократно от роднини на починалия. Потвърждава също, че не е имал проблеми с властите и не е получавал заплахи от друго естество и с друг източник.

Постановено е решение на председателя на ДАБ № 829/06.12.2012г., с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че по отношение на С. Р. Ш. не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като анализът на заявените в хода на производството факти и обстоятелства не дават основания да се приеме, че жалбоподателят е бил принуден да отпътува от И. поради реална опасност от изтезание или нечовешко и унижително отношение. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от

преследване не се установяват. Административният орган се позовава на справка вх.№ 01-4087/07.08.2012г. на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд”, съгласно която по отношение на сигурността в [населено място] продължават да съществуват проблеми, свързани с терористични действия, но за подобрене на положението в държавата свидетелства обстоятелството, че през 2011г. е нараснал броят на завърналите се вътрешно разселени лица и бежанци, включително в Б. и К.. Това нарастване може да се дължи на различни причини, едната е увеличената финансова помощ, отпускана от правителството, а другата е свързана с подобрене в областта на сигурността и услугите. Изложен е извод, че в бежанската история на жалбоподателя не се съдържат данни, от които може да се направи извод за съществуване на преследване и заплахата за живота. Предвид информацията, че ситуацията в И. не достига до границите на въоръжен конфликт и поради липсата на тежки и лични заплахи във връзка с такъв, не се установяват предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и не е налице необходимост от предоставяне на разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009г. на Съда на Европейските общности /СЕО/ по тълкуването на чл. 15, б. „в” от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 10.01.2013г., а жалбата срещу него е подадена на 17.01.2013г. - в преклузивния срок по чл.87 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл. 145, ал.1, т.1 АПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Производството е по общия ред и е образувано на основание чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2, вр. чл. 68, ал.1, т.1 ЗУБ. Оспореното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС на Б. като компетентен орган. Същото е мотивирано съобразно чл.59, ал.2 АПК, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Чужденецът е регистриран на 29.03.2012г. След регистрирането на молбата на чужденеца с него е проведено интервю съобразно чл.63а, ал.1 и ал.3 ЗУБ на 29.03.2012г., а следващите са съответно на 20.07.2012г. и на 29.08.2012г. Изискано е писмено становище на Държавна агенция „Национална сигурност” съобразно чл.58, ал.7 ЗУБ. С писмо рег. № Т- 2815/11.05.2012г. директорът на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС е изразил становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца в Република Б..

Разпоредбите на чл.8 и чл.9 ЗУБ дават легална дефиниция на основанията за предоставяне на статут на бежанец: когато чужденецът 1.основателно се страхува от 2. преследване поради 3. своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция;
2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание;
3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Установява се от протоколите за проведени интервюта с жалбоподателя, че същият не е имал проблеми с властите в И., не е бил преследван, арестуван или осъждан. Мотивира страха си от преследване с наличието на заплаха от страна на роднините на съдружника му, който е загинал при взрив на притежавания от двамата магазин. Според представените от жалбоподателя данни, магазинът е бил взривен по икономически причини, тъй като не са приели да заплатят откуп. Не се твърди за наличие на заплахи с политически характер. Жалбоподателят не твърди, че членува в политическа партия или групировка и не твърди да е участвал в мероприятия, насочени срещу властите в И..

При тези данни съдът приема, че спрямо жалбоподателя не е било осъществено преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. От проведените интервюта става ясно, че той не е имал проблеми с официалните власти, не е бил член на политическа партия или организация. Няма данни за осъществявани спрямо него арести и задържания по политически причини. От изложеното следва, че административният орган основателно е отказал да предостави статут на бежанец.

В случая не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, т. 1-2 от ЗУБ. В интервютата и в подадената жалба, жалбоподателят не прави твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция в И.. Ето защо с постановеното решение административният орган не е допуснал нарушение на материалния закон съобразно отменителното основание по чл.146, т.4 АПК. По отношение на С. Р. Ш. не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009г. на СЕО по дело № С-465/07, на чл. 15, б. „в”, от Директива 2004/83/ЕО на Съвета на ЕС, във връзка с чл. 2, б. „д” от Директивата, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в решението на СЕО е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт. В обжалваното решение е направена преценка на ситуацията в И. и правилно е установено, че там не е налице нито, вътрешен, нито международен въоръжен конфликт.

Видно от приложената от ответника справка относно И., в страната стават чести нападения срещу политически фигури, служители на органите за сигурност и магистратурата. Съществува риск от извършване на бомбени атентати, но насилието

там не следва да се определя като безогледно. Съществуват спорадични актове на насилие, които не могат да се характеризират и оценяват като въоръжен конфликт. Следователно въоръженото насилие не следва да се определя като продължително, съгласно дефиницията за вътрешен въоръжен конфликт. Спрямо жалбоподателя не се установява наличие на висока степен на риск в държавата му по произход, не се представят доказателства, установяващи сериозни и потвърдени основания да се приеме, че той лично е обект на заплахата и само поради присъствието му там животът му е застрашен. Отправените към него заплахи, според твърденията му са от личен характер и техен източник са роднини на починалия му съдружник.

По изложените съображения, като е отказал предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ и е обсъдил по чл. 35 АПК релевантните за това факти, административният орган е постановил решение, което е в съответствие с приложимите законови разпоредби. Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд – София град, I отделение, 16-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. Ш., гражданин на И., срещу Решение № 829 от 06.12.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република Б..

Административен съдия: